

SURUTYÖ Kello pärähti. Kake pieraisi ja käänsi kylkeä. Heteka narahteli 96-kiloisen ruhon alla. Alkoviin tunkeva aamunkajo pakotti avaamaan silmät. Kake nousi istumaan ja kaivoi nenästään räkäpalleron, jonka laittoi suuhunsa. Hän löntysti tupaan, otti hellan päältä kahvipannun ja laski vettä edellispäiväisten porojen päälle. Kiehumista odotellessaan hän käväisi tarpeillaan ja suki vedellä tukkaansa päälakikaljun yli. Oli lauantai. Aamutoimien jälkeen Kake vetäisi ylleen isävainaan remonttihaalarin ja tunki jalkansa villasukkiin sekä montsareihin. Päähänsä hän asetteli parhaat päivänsä nähneen, harmaan villapipon. Bussi lähtisi kymmenen minuutin kuluttua. Pysäkillä seisoskeli nuoria neitosia meikattuina tiukoissa farkuissaan isot kassit olkapäällä. Naapurimökin Heta oli lähdössä jokalauantaiselle torireissulleen. Kake morjensti ja sai vastaukseksi vaisun nyökkäyksen. Heta oli erakkoluonne, aina yksin liikkeellä. Bussissa Kake suunnitteli tulevaa päivää. Lauantait olivat aina pitkiä, oli paljon hommaa. Kierros alkaisi Taloustarvikkeesta ja päättyisi Senzaan. Tahraisen ikkunan läpi näkyivät ensimmäiset kaupat. Kake jäi pois keskusaukion pysäkillä. Hän veti keuhkot täyteen raikasta aamuilmaa. Vallitsi maaliskuun kosteansumuinen sää, mikä tietäisi ylimääräistä työtä torilla. Taloustarvikkeen myyjä availi lukkoja. - Huomenta, Kake, sitä on taas lähdetty liikenteeseen. - Juu-u. Onkos ilmoja pidellyt? - Ei valittamista. Vähän turhan kylmä, mutta ei sentään ole satanut. - Nii-i. Kake ontui taloustavaraosastolle. Hän kävi katsastamassa suuria, vihreitä ja oranssinvärisiä siivilöitä, joita Teija parhaillaan asetteli tarjouskoriin. Teija hymyili. Hänellä oli kauniit hampaat. Kake olisi voinut katsella häntä kauan, mutta työkalupäässä häntä odottivat Jusa ja Lissu, jotka kertoivat uusimmat vitsit ja höröttivät vedet silmissä omille jutuilleen. Kakesta sellainen oli mukavaa, turista porukalla ja nauraa päälle. Ne sanoivat, että Kakella oli trendikäs haalari, olivat kuulemma nyt jälleen muotia. Eihän Kake ollut muotimiehiä, naisten ja homojen touhua, mutta tuli kuitenkin hyvä mieli, kun kehuttiin. Kake katseli porakoneita ja hiomalaitteita. Ne oli ripustettu telineeseen, joka oli toisella seinällä kuin edellispäivänä. Oli mielenkiintoista tutkia, mihin mikäkin tavara oli siirretty. Jos jotakin ei löytynyt, Kake kysyi heti, miksi tuote oli poistettu myynnistä ja minne se oli viety. Jusa ja Lissu jaksoivat aina selittää, mutta Lars-Erik ei. Se oli osastonhoitaja ja koppava mies. Sen äidinkieli oli ruotsi ja sen kyllä huomasi. Kake ajatteli, että sillä oli varmaan kotona vaikeaa, ilkeä vaimo tai jotain. Kake olisi mielellään kuunnellut, jos toinen olisi avautunut. Kake työnsi kätensä haalarintaskuun. Sen pohjalla oli euron kolikko. Hän huomasi kassan vieressä sytyttimiä Taloustarvikkeen logolla varustettuina. Ne olivat tarjouksessa. Kake valitsi keltaisen ja ojensi euron kohteliaasti kiittävälle kassapojalle. Tuollaiset nuoret myyjät olivat Kaken mielestä kivoja. Puhelivat ystävällisesti, ja uusiin ihmisiin oli aina mukava tutustua. Taloustarvikkeesta Kake nilkutti torille. Pressut odottivat tutussa paikassa Kala-Korhosen pakettiauton takana. Urho oli jo asetellut myytävät tiskille jäihin. - Kas, Kake, nostetaanko? - Nostetaan. Miehet nostivat vettä pitävän pressukatoksen paikoilleen ja sen jälkeen vielä toisen. Urho viskoi savusilakoita pussiin ja ojensi Kakelle. Kake kiitti ja lähti tervehtimään leipämyyjiä, jotka tarvitsisivat apua kahvikatoksen penkkien siirtämisessä. Pullea Tuulikki hääräsi punaposkisena järjestellen paksuja unelmatorttuja etualalle. Hänen aputyttönään oli tänään Eeva, jolla oli voimia kuin iso-Arskalla. Penkkien asettelu kävi hänen kanssaan leikiten, toisin kuin edellispäiväisen ruipelo-Adalmiinan kanssa. Oli meinannut Kakelta rikkoutua toinenkin jalka, kun penkki oli äkkiä mäjähäntänyt vasemman ukkovarpaan päälle. Tuulikki antoi vaivanpalkaksi ruislimpun ja munkkipossun kahvin kera. Kake istuutui tutulle paikalleen penkille ryystämään lämmikettä ja maiskuttamaan munkkia. Siinä oli kotoisaa istuskella ja katsella ohikulkijoita. Nuori poika ja tyttö suukottivat toisiaan ja imivät yhteistä tikkaria. Kaken ikäinen naisjoukko sirkutti iloisena grillin kulmalla. Isä ja poika istuutuivat viereiselle penkille nauttimaan kaakaota ja voipullia. Kake ähkäisi ja nousi penkiltä. Lonkka

alkoi väsyä. Ei auttanut, sillä hedelmäkojujen pitäjätkin tarvitsivat pressuja. Alkoi sataa räntää. - Kiitos, Kake, säästettiin sulle taas noita ylikypsiä banaaneja. - Juu. Kiitti vaan. Kake linkutti silakkapussi, limppu ja banaanit kainalossaan torin varrella sijaitsevaan tavaratalo Ihmemaahan. Siellä olisi hyvä pitää sadetta. Miesten vaateosaston myyjät varmaan jo ihmettelivät, missä hän viipyi. He eivät muistaneet, että sateiset lauantait olivat aina pidempiä kuin muut päivät. Kake nousi rullaportaat toiseen kerrokseen. Miesten housut riippuivat väreittäin riveissä ylätasanteella. Kake selasi valikoimaa. Ei hän kyllä uusia housuja tarvinnut. Alkovin naulassa roikkuvat harmaat teryleenit oli tehty kestäämään isältä pojalle. Solmiot loistivat kevään väreissä paitojen vieressä. Missä Kake sellaisia käyttäisi? Solmio oli kiristänyt hänen kaulassaan tasan kerran, kun äiti oli pakottanut laittamaan sen sukulaispojan häihin. Kauluspaita kellastui porstuan kaapissa. Kake istahti punaiseen nojatuoliin ja nosti kättään tutulle myyjättärelle. - Moi Kake, jokos on kierros tehty? - Kohta kohta. - Onkos tänään saunapäivä? - On on. Kake lähti liikkeelle ja käveli vielä naisten alusvaateosaston, kenkähyllysten ja lehtipisteen kautta. Lotto piti jättää. Ruokapuolelta Kake osti täysmaitoa, pullon keltaista Jaffaa, HK:n sinistä ja koiranmakkarapötkön. Senza sijaitsi torin toisella puolella lähellä bussipysäkkiä. Se oli muotiliike, jonka omistajalla oli cockerspanieli mukana kaupassa. Kake kävi viemässä sille lauantaisin makkaraa. Tapsu oli jo vastassa ovella ja heilutti häntäänsä vimmatusti, kun Kake lähestyi. Permanentattu rouva Josefsson seisoi kassan takana valkoisessa nahkajakussaan. Sovituskopin verhot heilahtelivat. Siellä ähisi asiakas. - Tapsu odottikin jo kovasti. Oletko, Kake, vähän myöhässä tänään? - Nyt on se pidempi lauantai. - Niin niin tietysti. Kiitos kuitenkin. - Juuh. Täytyy tästä taas mennä. Kake kiipesi bussiin. Kuljettaja arvaili, että reissu oli tullut tehtyä. Kake istahti etupenkille, jotta kuulisi paremmin radiota. Sieltä tuli kello viiden uutiset. - On se hyvä, että saatiin se Tuppi ulkoministeriksi. - Nii-ih. - Tuntuu olevan kielitaitoinen ja maailmaa nähnyt mies. - Juu-uh. Kotiin päästyään Kake kävi vääntämässä saunan lämpiämään. Onneksi isä oli vielä ehtinyt asentaa sähkökiukaan. Kake ei olisi pystynyt puita hakkaamaan ja niitä metsästä kantamaan. Hän leikkasi makkarasta puolet, kääri sen folioon ja asetteli kiukaalle. Silakat ja banaanit hän söisi aamiaiseksi. Huomenna olisi sunnuntai. Vapaapäivä. Kake mietti kaikkia päivällä tapaamiaan ihmisiä. Ne varmaan jo odottivat maanantaita. Kake oli lukenut lehdestä, että ihmisen oli hyvä puhua asioistaan sellaiselle, joka jaksoi kuunnella. Kake jaksoi. Kake valeli löylyä kiukaalle. Äidin kanssa oli pitänyt aina varoa, ettei heittänyt liikaa, sillä äidin hipiä oli hyvin herkkä. Hikikarpatot kihosivat Kaken selkään. Äiti oli pessyt hänen selkänsä juuriharjalla ja mäntysuovalla. Kaken iho oli pysynyt hyvässä kunnossa ja selän nahka vahvana kuin härällä. Kake ei ylettynyt itse pesemään selkäänsä. Siihen oli alkanut ilmestyä ihottumaa. Saunan jälkeen Kake istuskeli hetken rappusilla pyyhe lanteillaan. Hän sihautti jaffapullon auki. Se oli ollut isän tehtävä. Avata pullot heille miehille mahtavien löylyjen kunniaksi.